

Brusel 25. června 2026
(OR. en)

11080/26

Interinstitucionální spis:
2026/0173 (COD)

DATAPROTECT 219
JAI 879
COPEN 244
IXIM 146
ENFOPOL 241

NÁVRH

Odesílatel:	Martine DEPREZOVÁ, ředitelka, za generální tajemnici Evropské komise
Datum přijetí:	23. června 2026
Příjemce:	Thérèse BLANCHETOVÁ, generální tajemnice Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	COM(2026) 314 final
Předmět:	Návrh NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů

Delegace naleznou v příloze dokument COM(2026) 314 final.

Příloha: COM(2026) 314 final

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 23.6.2026
COM(2026) 314 final

2026/0173 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Nařízení (EU) 2018/1725 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie (dále jen „nařízení EUDPR“) bylo přijato s cílem zavést jednotný a modernizovaný režim ochrany osobních údajů pro všechny orgány, instituce a jiné subjekty EU. Kapitola IX nařízení (EU) 2018/1725 byla výslovně určena k úpravě zpracování „operativních osobních údajů“ (tj. osobních údajů zpracovávaných za účelem výkonu činností, které spadají do oblasti působnosti části třetí hlavy V kapitoly 4 nebo 5 Smlouvy o fungování EU) institucemi a jinými subjekty EU v oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí (SVV), včetně Europolu, Eurojustu, Úřadu evropského veřejného žalobce (EPPO) a v omezené míře i agentury Frontex.

I přes přijetí nařízení EUDPR je rámec pro ochranu údajů platný pro instituce a jiné subjekty EU v oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí stále roztržštěný. Konkrétně kapitola IX se nevztahuje na Úřad evropského veřejného žalobce, jehož zřizovací nařízení bylo přijato před nařízením EUDPR. Proto se některá ustanovení nařízení o Úřadu evropského veřejného žalobce svou podstatou liší od odpovídajících ustanovení uvedených v kapitole IX nařízení EUDPR nebo jsou formulována odlišně. Nařízení EUDPR dále stanoví, že pokud jde o zpracování operativních osobních údajů, použijí se pouze článek 3 (definice) a kapitola IX. Na jedné straně to vedlo k zachování ustanovení upravujících některé aspekty zpracování operativních osobních údajů ve zřizovacích aktech příslušných institucí a jiných subjektů. Na druhé straně to vyvolalo právní nejistotu ohledně toho, zda a v jakém rozsahu se ustanovení obsažená v kapitolách II až VIII, jako jsou například ustanovení týkající se záznamů o činnostech zpracování nebo úkolů pověřence pro ochranu osobních údajů, uplatňují v situacích, kdy obdobná ustanovení neexistují ani v kapitole IX, ani ve zřizovacích aktech příslušných institucí a jiných subjektů. Tato roztržštěnost nejenže narušuje právní jistotu, ale také vytváří praktické překážky bránící účinné spolupráci mezi institucemi a jinými subjekty EU při sdílení údajů. Ve své první zprávě o uplatňování nařízení EUDPR z roku 2022 Komise tyto nedostatky uznala a zvážila přijetí legislativních opatření k jejich řešení.

V této souvislosti si předkládaný návrh klade za cíl zjednodušit platný rámec pro ochranu údajů a zajistit jeho jednotnost, a to zejména sjednocením příslušných pravidel ve všech institucích a jiných subjektech EU. Očekává se, že toto sjednocení zmírní administrativní zátěž a usnadní výměnu údajů mezi nimi a zároveň zvýší právní jistotu. V zájmu jednotnosti a v souladu s obecným cílem minimalizovat roztržštěnost předpisů v oblasti ochrany údajů se návrh opírá o čtyři hlavní cíle:

Zajištění jednotného uplatňování předpisů o ochraně údajů ve všech orgánech, institucích a jiných subjektech EU

Je třeba rozšířit oblast působnosti kapitoly IX, aby se zajistilo její jednotné uplatňování ve všech institucích a jiných subjektech EU v oblasti trestního soudnictví a prosazování práva. Tím se do rámce nařízení EUDPR začlení Úřad evropského veřejného žalobce. Nebude to mít vliv na možnost zachovat zvláštní pravidla ochrany údajů, která jsou nezbytná k zohlednění jedinečné povahy úřadu EPPO jako nezávislého veřejného žalobce Unie, v nařízení o Úřadu evropského veřejného žalobce. Ustanovení v kapitole IX jsou již v souladu s odpovídajícími ustanoveními směrnice o prosazování práva (EU) 2016/680 a povedou k vytvoření jednotného a harmonizovaného souboru pravidel pro všechny dotčené strany, čímž se omezí roztržštěnost a zajistí jednotnost uplatňovaných pravidel.

Zvýšení právní jistoty

V současné době v kapitole IX chybí ustanovení týkající se několika důležitých aspektů, včetně úlohy pověřenců pro ochranu osobních údajů, vedení záznamů o činnostech zpracování, spolupráce mezi dozorovými úřady a mezinárodního předávání operativních osobních údajů. Cílem návrhu je sjednotit pravidla na jednom místě a zjednodušit tak jejich dodržování, aniž by to mělo významný operativní dopad. Také to přinese větší jasnost pro správce, zpracovatele a subjekty údajů.

Zefektivnění pravomocí evropského inspektora ochrany údajů

V současné době jsou dozorové pravomoci evropského inspektora ochrany údajů upraveny ve zřizovacích aktech Europolu, Eurojustu a Úřadu evropského veřejného žalobce, přičemž každý z těchto aktů obsahuje odlišná ustanovení, což vede k nejistotě a neefektivitě. Zřizovací akt agentury Frontex neupravuje dozor evropského inspektora ochrany údajů nad zpracováním operativních osobních údajů, což vede k významné asymetrii.

Cílem návrhu je vyjasnit, že evropský inspektor ochrany údajů je vybaven dozorovými pravomocemi, které jsou v souladu s pravomocemi stanovenými v článku 58 nařízení EUDPR, jsou však přizpůsobeny kontextu zpracování operativních osobních údajů, zejména pokud jde o Úřad evropského veřejného žalobce v souvislosti s činnostmi vyšetřování a stíhání. V tomto ohledu návrh vychází z modelu pravomocí evropského inspektora ochrany údajů stanoveného v rámci reformy Europolu z roku 2022 a zároveň zajišťuje soulad s kapitolou VI nařízení EUDPR a směrnicí o prosazování práva. Návrh odstraňuje ze zřizovacích aktů ustanovení týkající se úkolů a pravomocí evropského inspektora ochrany údajů, která se vztahují na jednotlivé agentury.

Celkové zjednodušení

V neposlední řadě je cílem návrhu zjednodušit ustanovení tak, aby se odstranily nadbytečnosti, duplicity a nesrovnalosti v oblasti ochrany údajů u institucí a jiných subjektů Unie v oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí při výkonu činností spadajících do oblasti působnosti části třetí hlavy V kapitoly 4 nebo 5 Smlouvy o fungování EU. V příslušných případech také sjednocuje ustanovení o zpracování operativních osobních údajů s návrhem souhrnného balíčku pro digitální oblast⁽¹⁾.

• Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky

Cílem návrhu je sjednotit ustanovení nařízení EUDPR se stávajícími pravidly ochrany údajů a posílit zásady stanovené v obecném nařízení o ochraně osobních údajů (GDPR) a směrnicí o prosazování práva. Zajišťuje sladění s případnými změnami rámce pro ochranu údajů navrženými podle souhrnného balíčku pro digitální oblast.

• Soulad s ostatními politikami Unie

Tento návrh je součástí balíčku iniciativ v oblasti trestního soudnictví, které sledují soudržný a vzájemně se doplňující cíl: posílit schopnost Unie předcházet závažné přeshraniční trestné činnosti, odhalovat ji, vyšetřovat a stíhat v rámci stále složitějšího bezpečnostního prostředí. Cílem tohoto balíčku je zlepšení účinnosti, soudržnosti a interoperability architektury vnitřní bezpečnosti Unie prostřednictvím modernizace právních rámců upravujících spolupráci mezi orgány pro prosazování práva, soudními a dalšími příslušnými orgány.

⁽¹⁾ Návrh NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY, kterým se mění nařízení (EU) 2016/679, (EU) 2018/1724, (EU) 2018/1725, (EU) 2023/2854 a směrnice 2002/58/ES, (EU) 2022/2555 a (EU) 2022/2557, pokud jde o zjednodušení digitálního právního rámce, a kterým se zrušují nařízení (EU) 2018/1807, (EU) 2019/1150, (EU) 2022/868 a směrnice (EU) 2019/1024 (souhrnný balíček pro digitální oblast), 19.11.2025, COM(2025) 837 final.

Jádrem tohoto úsilí jsou navrhované revize nařízení o Europolu a Eurojustu. Europol a Eurojust plní v rámci prostoru svobody, bezpečnosti a práva odlišné, avšak vzájemně se doplňující funkce: zatímco Europol podporuje prevenci, odhalování a vyšetřování trestné činnosti, Eurojust usnadňuje justiční spolupráci a zajišťuje účinnost následného trestního stíhání a návazných soudních opatření. Smyslem tohoto balíčku je proto posílit spolupráci a vzájemnou komplementaritu mezi těmito dvěma agenturami, jakož i s dalšími příslušnými subjekty Unie v oblastech spravedlnosti a vnitřních věcí a architektury pro boj proti podvodům (AFA), s cílem zajistit plynulou návaznost mezi činnostmi orgánů pro prosazování práva a činnostmi soudu ve všech fázích trestního řízení.

V této souvislosti změny rámce pro evropský vyšetřovací příkaz a tento návrh dále přispívají k dosažení tohoto cíle tím, že usnadňují účinnou přeshraniční spolupráci, zlepšují podmínky pro výměnu informací a zajišťují soudržný právní rámec přizpůsobený operativním realitám a technologickému vývoji. Souhrnně vzato, opatření navrhovaná v tomto balíčku posílí schopnost Unie reagovat na měnící se bezpečnostní hrozby při plném dodržování základních práv, zásad právního státu a rozdělení odpovědností mezi jednotlivé zúčastněné subjekty.

Tento návrh zejména identifikuje všechny společné prvky pravidel ochrany osobních údajů platných pro Europol a Eurojust a sjednocuje je v nařízení EUDPR, čímž odstraňuje roztržičnost a duplicitu. Díky tomu mohou být ve zřizovacích aktech institucí a jiných subjektů Unie působících v oblasti prosazování práva a trestního soudnictví zachována pouze ta pravidla ochrany osobních údajů, která jsou přizpůsobena jejich konkrétním operativním potřebám a povaze činnosti.

Návrh se přijímá souběžně s revizemi nařízení o Europolu a Eurojustu, čímž je zajištěna soudržnost a vzájemná provázanost příslušných právních rámců. Zároveň předjímá připravovanou revizi zřizovacího aktu Úřadu evropského veřejného žalobce, nařízení (EU) 2017/1939⁽²⁾, přičemž zohledňuje jeho budoucí vývoj a není jím dotčeno posouzení možných politických variant pro revizi nařízení o Úřadu evropského veřejného žalobce. Tento koordinovaný přístup přispívá k vytvoření komplexního a jednotného rámce pro zpracování operativních osobních údajů institucemi a jinými subjekty Unie.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právní základ

Ochrana fyzických osob v souvislosti se zpracováním jejich osobních údajů je základním právem zakotveným v čl. 8 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie.

Tento návrh vychází z článku 16 Smlouvy o fungování EU, který představuje právní základ pro přijetí předpisů o ochraně údajů. Tento článek umožňuje přijímat předpisy týkající se ochrany fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie při výkonu činností, které spadají do oblasti působnosti práva Unie. Umožňuje rovněž přijímat předpisy týkající se volného pohybu osobních údajů, včetně osobních údajů zpracovávaných těmito orgány, institucemi a jinými subjekty.

• Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)

Nevztahuje se na tento návrh.

⁽²⁾ Nařízení Rady (EU) 2017/1939 ze dne 12. října 2017, kterým se provádí posílená spolupráce za účelem zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce (Úř. věst. L 283, 31.10.2017, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1939/oj>).

- **Proporcionalita**

Nevztahuje se na tento návrh.

- **Volba nástroje**

Nevztahuje se na tento návrh.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Hodnocení *ex post* / kontroly účelnosti platných právních předpisů**

Komise ve své první zprávě o uplatňování nařízení EUDPR z roku 2022 dospěla k závěru, že toto nařízení celkově funguje dobře a splňuje svůj účel. Zároveň poukázala na nutnost legislativního zásahu, aby se minimalizovala roztříštěnost pravidel na ochranu osobních údajů u orgánů a subjektů EU, které při výkonu činností v rámci policejní spolupráce a justiční spolupráce v trestních věcech zpracovávají operativní osobní údaje (kapitola IX nařízení EUDPR, „kapitola o prosazování práva“).

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Byly provedeny cílené konzultace se zúčastněnými stranami, a to se všemi subjekty, na které se v současné době vztahuje nebo v budoucnu bude vztahovat kapitola IX nařízení EUDPR (tj. Europol, Eurojust, EPPO, Frontex), jakož i s evropským inspektorem ochrany údajů, který je pověřen dohledem nad dodržováním předpisů.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Nevztahuje se na tento návrh.

- **Posouzení dopadů**

Vzhledem k omezenému rozsahu a převážně technickému charakteru navrhovaných změn se v případě této iniciativy nepovažuje za nutné provádět posouzení dopadů. Návrh se zaměřuje na zvláštní ustanovení nařízení EUDPR a týká se pouze úzké skupiny subjektů v EU v oblasti justiční spolupráce v trestních věcech a policejní spolupráce, aniž by měnil celkový rámec. Cílem těchto změn je zajistit lépe harmonizovaný režim a nezavádět žádné nové možnosti politiky, přičemž se očekává, že změny budou mít minimální, nekvantifikovatelný dopad na základní práva a nebudou mít žádné hospodářské, sociální ani environmentální důsledky. Kromě toho jsou příslušné agentury již předmětem samostatných hodnocení a posouzení dopadů, a to i s ohledem na pravidla ochrany údajů, která se na ně vztahují. Samostatné posouzení podle nařízení EUDPR by znamenalo duplicitu tohoto postupu. Návrh je v souladu s předchozím závazkem Komise uvedeným v její první zprávě o uplatňování nařízení EUDPR z roku 2022 a další hodnocení nařízení EUDPR se předpokládá v roce 2027. V neposlední řadě nevznikají žádné pochybnosti ohledně subsidiarity, jelikož nařízení EUDPR se vztahuje výlučně na orgány EU, které nemohou být regulovány členskými státy.

- **Účelnost právních předpisů a zjednodušení**

Tento návrh harmonizuje a zjednodušuje pravidla ochrany údajů platná pro instituce a jiné subjekty Unie působící v oblasti prosazování trestního práva a trestního soudnictví. Zjednodušením stávajících pravidel zvyšuje právní jasnost a jednotnost v rámci celého institucionálního rámce, čímž usnadňuje jejich uplatňování a snižuje administrativní složitost. Ačkoli přínosy nelze snadno vyčíslit, očekává se, že tento návrh sníží náklady na dodržování předpisů a administrativní zátěž spojenou s orientací v odlišných či překrývajících se požadavcích. Návrh rovněž podporuje vývoj případného mechanismu pro výměnu informací mezi účastníky zvažovaného v rámci přezkumu architektury pro boj proti podvodům.

- **Základní práva**

Cílený charakter těchto změn zajišťuje zachování stávající úrovně ochrany údajů a zároveň přináší zlepšení, pokud jde o jednotnost platných pravidel a další harmonizaci.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Nevztahuje se na tento návrh.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Plány provádění a způsob monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

Nevztahuje se na tento návrh.

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

Článek 1 obsahuje změny nařízení (EU) 2018/1725 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie.

Odstavec 1 nahrazuje odstavec 2 článku 2 a rozšiřuje rozsah uplatňování článků 43, 44, 45 a kapitol VII a VIII nařízení (EU) 2018/1725 na zpracování operativních osobních údajů institucemi a jinými subjekty Unie, aniž jsou dotčena zvláštní pravidla ochrany údajů platná pro instituce a jiné subjekty Unie. Zároveň se zrušuje čl. 2 odst. 3, čímž se rozšiřuje působnost nařízení EUDPR na Úřad evropského veřejného žalobce, aniž by však byla zpochybněna nutnost zachovat v nařízení o Úřadu evropského veřejného žalobce zvláštní pravidla ochrany údajů, která zohledňují specifický charakter Úřadu evropského veřejného žalobce jako nezávislého orgánu Unie pověřeného vyšetřováním a stíháním.

Odstavec 2 stanoví technické úpravy znění článku 45 týkajícího se úkolů pověřence pro ochranu osobních údajů a zajišťuje, aby se tyto úkoly vztahovaly také na zpracování operativních osobních údajů.

Odstavec 3 zajišťuje, aby se pravomoc evropského inspektora ochrany údajů ukládat správní pokuty podle článku 66 nařízení (EU) 2018/1725 vztahovala i na zpracování operativních osobních údajů institucemi a jinými subjekty Unie.

Odstavec 4 ruší článek 70 nařízení (EU) 2018/1725, který se stal nadbytečným vzhledem k tomu, že ustanovení týkající se zpracování operativních osobních údajů jsou nyní vymezena v čl. 2 odst. 2.

Odstavec 5 mění článek 77 nařízení (EU) 2018/1725 s cílem zajistit soulad s návrhem souhrnného balíčku pro digitální oblast a posílit právní jistotu tím, že upřesňuje, že rozhodnutí založená výlučně na automatizovaném zpracování operativních osobních údajů jsou přípustná, jsou-li splněny určité podmínky.

Odstavec 6 mění článek 78 nařízení (EU) 2018/1725 s cílem zajistit soulad s návrhem souhrnného balíčku pro digitální oblast tím, že vyjasňuje pojem „nedůvodné žádosti“ v souvislosti s právem na přístup k osobním údajům. Zejména se v něm uvádí, že žádost lze považovat za zjevně nedůvodnou, pokud se subjekt údajů dovolává práva na přístup k osobním údajům z jiných důvodů než za účelem ochrany svých údajů. V takových případech může správce odmítnout žádosti vyhovět, přičemž je však stále povinen prokázat, že žádost je zjevně nedůvodná nebo nepřiměřená.

Odstavec 7 zavádí do nařízení (EU) 2018/1725 nový článek 87a o vedení záznamů o operativních osobních údajích, a to v souladu s pravidly směrnice o prosazování práva.

Odstavce 8 a 9 doplňují do článku 88 nařízení (EU) 2018/1725 další záruky o vedení logů.

Odstavec 10 mění čl. 92 odst. 1 nařízení (EU) 2018/1725 s cílem zajistit soulad s návrhem souhrnného balíčku pro digitální oblast tím, že prodlužuje lhůtu pro ohlášení případů porušení zabezpečení osobních údajů evropskému inspektorovi pro ochranu údajů ze 72 hodin na 96 hodin. Zároveň zvyšuje prahovou hodnotu pro ohlašovací povinnost, neboť stanoví, že ohlášení je nutné pouze v případě, kdy je pravděpodobné, že porušení zabezpečení osobních údajů bude představovat vysoké riziko pro práva a svobody fyzických osob.

Odstavce 11 a 12 zjednodušují právní rámec upravující předávání operativních osobních údajů třetím zemím a mezinárodním organizacím tím, že je uvádějí do souladu s rámcem stanoveným ve směrnici (EU) 2016/680. Tyto změny zavádějí jednotný soubor pravidel platných pro instituce a jiné subjekty Unie působící v oblasti prosazování trestního práva a trestního soudnictví, přičemž zohledňují jejich specifický operativní a právní kontext, včetně dohod o spolupráci. Ustanovují, že předání do zemí, u nichž bylo přijato rozhodnutí o odpovídající ochraně, je přípustné bez dalšího povolení; v případě, že neexistuje rozhodnutí o odpovídající ochraně, je předání povoleno, jsou-li zavedeny vhodné záruky prostřednictvím právně závazného nástroje nebo na základě posouzení správce; a v konkrétních případech, kdy neexistuje ani rozhodnutí o odpovídající ochraně, ani vhodné záruky, platí určité výjimky. V neposlední řadě rovněž umožňují předávání operativních osobních údajů příjemcům, kteří nejsou příslušnými orgány se sídlem ve třetích zemích, a to ve zvláštních případech za předpokladu, že jsou splněny podmínky v nich uvedené, a to včetně situací, kdy by kontaktování příslušného orgánu ve třetí zemi mohlo být neúčinné nebo nevhodné a kdy je předání nezbytně nutné pro plnění úkolů správce.

Odstavec 13 sjednocuje pravomoci evropského inspektora ochrany údajů v oblasti operativních osobních údajů pro všechny instituce a jiné subjekty Unie působící v oblasti prosazování trestního práva a trestního soudnictví, a to v souladu s pravomocemi evropského inspektora ochrany údajů, které se od roku 2022 vztahují na Europol.

Článek 2 upřesňuje, kdy nová ustanovení vstoupí v platnost.

Návrh

NARÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 16 odst. 2 této smlouvy, s ohledem na návrh Evropské komise, po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům, v souladu s řádným legislativním postupem, vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Ochrana fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů je základním právem. Ustanovení čl. 8 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie a čl. 16 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) přiznávají každému právo na ochranu osobních údajů, které se jej týkají. Toto právo je rovněž zaručeno článkem 8 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.
- (2) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725⁽¹⁾ stanoví právní rámec pro zpracování osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie. Pravidla ochrany osobních údajů týkající se zpracování operativních osobních údajů institucemi a jinými subjekty Unie při výkonu činností, které spadají do oblasti působnosti části třetí hlavy V kapitoly 4 nebo 5 Smlouvy o fungování EU, však zůstávají roztržštěně upravena v kapitole IX nařízení (EU) 2018/1725 a v dalších právních aktech Unie. Článek 98 uvedeného nařízení ukládá Komisi povinnost přezkoumat pravidla platná pro zpracování operativních osobních údajů s cílem odhalit případné nesrovnalosti, mezery a rozdíly. Dále se v něm stanoví, že Komise v případě potřeby bude reagovat na zjištěné nedostatky prostřednictvím legislativního návrhu, zejména s cílem rozšířit v příslušných případech uplatňování kapitoly IX na Úřad evropského veřejného žalobce (EPPO) zřízený nařízením Rady (EU) 2017/1939⁽²⁾ a provést nezbytné úpravy této kapitoly. Ve své první zprávě o uplatňování nařízení (EU) 2018/1725 Komise potvrdila celkovou účinnost tohoto nařízení při zajišťování vysoké úrovně ochrany osobních údajů, přičemž poukázala na řadu nesrovnalostí, rozporů a právní roztržštěnosti vyplývajících ze vzájemného působení kapitoly IX a ostatních ustanovení nařízení (EU) 2018/1725, jakož i na existenci samostatného režimu ochrany osobních údajů pro Úřad evropského veřejného žalobce.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

⁽²⁾ Nařízení Rady (EU) 2017/1939 ze dne 12. října 2017, kterým se provádí posílená spolupráce za účelem zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce (Úř. věst. L 283, 31.10.2017, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1939/oj>).

- (3) V současné době se na zpracování operativních osobních údajů vztahují pouze články 3 a kapitola IX nařízení (EU) 2018/1725, spolu s řadou konkrétních pravidel ochrany osobních údajů stanovených ve zřizovacích aktech Agentury Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (Europol) a Agentury Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech (Eurojust). Zároveň má Úřad evropského veřejného žalobce ve svém zřizovacím aktu stanoven vlastní, samostatný režim ochrany osobních údajů. Nařízení (EU) 2018/1725 by proto mělo být pozměněno tak, aby se působnost jeho kapitoly IX rozšířila na všechny instituce a jiné subjekty Unie, které zpracovávají operativní osobní údaje v oblasti prosazování práva a trestního soudnictví, s cílem zajistit právní jistotu odstraněním mezer ve stávajícím režimu ochrany údajů, zejména pro Evropskou agenturu pro pohraniční a pobřežní stráž, a zjednodušit pravidla pro mezinárodní předávání osobních údajů, jakož i pravidla týkající se pravomoci evropského inspektora ochrany údajů. To by nemělo mít vliv na možnost zachovat v nařízení (EU) 2017/1939 zvláštní pravidla ochrany osobních údajů, která jsou nezbytná k zohlednění jedinečné povahy Úřadu evropského veřejného žalobce jako nezávislého veřejného žalobce Unie.
- (4) Za účelem vytvoření harmonizovaného, jednotného, zjednodušeného a uceleného právního rámce pro zpracování operativních osobních údajů institucemi a jinými subjekty Unie by se definice (kapitola I), pravidla týkající se pověřenců pro ochranu osobních údajů (oddíl 6 kapitoly IV), pravidla týkající se spolupráce a jednotnosti (kapitola VII), pravidla týkající se právní ochrany, odpovědnosti a sankcí (kapitola VIII) a pravidla týkající se zpracování operativních osobních údajů (která by měla být uvedena do souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680⁽³⁾ – kapitola IX) stanovené v nařízení (EU) 2018/1725 měly vztahovat na instituce a jiné subjekty Unie při výkonu činností, které spadají do oblasti působnosti části třetí hlavy V kapitoly 4 nebo 5 Smlouvy o fungování EU. Tato pravidla by se měla uplatňovat v případech, kdy takové činnosti vykonávají pro účely prevence, odhalování, vyšetřování nebo stíhání trestných činů. Tato pravidla by se měla vztahovat také na zpracování operativních osobních údajů, které provádí Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž, a nikoli pouze na zpracování podle kapitoly IX nařízení (EU) 2018/1725. Pravidla podle nařízení (EU) 2018/1725 by se měla uplatňovat, aniž by to mělo vliv na zvláštní pravidla platná pro zpracování operativních osobních údajů institucemi a jinými subjekty Unie při výkonu činností spadajících do oblasti působnosti části třetí hlavy V kapitoly 4 nebo 5 Smlouvy o fungování EU, zejména na pravidla stanovená ve zřizovacích aktech Europolu, Eurojustu a Úřadu evropského veřejného žalobce. Tato zvláštní pravidla by měla být považována za *lex specialis* k ustanovením nařízení (EU) 2018/1725 o zpracování operativních osobních údajů.
- (5) Pověřenec pro ochranu osobních údajů ve všech orgánech a subjektech Unie by měl zajistit dodržování všech předpisů v oblasti ochrany osobních údajů, včetně nařízení (EU) 2018/1725. Pověřenci by měli rovněž informovat správce a zpracovatele o jejich povinnostech. V zájmu zajištění jednotnosti a zabránění duplicitě by měl pro pověřence pro ochranu osobních údajů existovat pouze jeden soubor pravidel, a to jak ve věcech administrativních, tak operativních osobních údajů.

(3) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 89, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/680/oj>).

- (6) Evropský inspektor ochrany údajů by měl mít jako krajní opatření pravomoc ukládat správní pokuty, a to i v případě zpracování operativních osobních údajů institucemi a jinými subjekty Unie působícími v oblasti prosazování práva a trestního soudnictví.
- (7) Aby se zabránilo duplicitě v rámci nařízení (EU) 2018/1725, měl by být jeho článek 70 vypuštěn, jelikož oblast působnosti kapitoly IX je již upravena v článku 2 nařízení (EU) 2018/1725.
- (8) Aby byl zajištěn soulad s nařízením (EU) .../... [*návrh souhrnného balíčku pro digitální oblast*], mělo by být v článku 77 nařízení (EU) 2018/1725 upřesněno, že rozhodnutí vycházející výlučně z automatizovaného zpracování operativních osobních údajů jsou povolena, pokud jsou splněny určité podmínky.
- (9) Aby byl zajištěn soulad s nařízením (EU) .../... [*návrh souhrnného balíčku pro digitální oblast*], mělo by být v článku 78 nařízení (EU) 2018/1725 upřesněno, že právo na přístup k osobním údajům, které je pro subjekty údajů od počátku příznivé, by nemělo být zneužíváno v tom smyslu, že by jej subjekty údajů zneužívaly k jiným účelům než k ochraně svých údajů.
- (10) Aby mohly instituce a jiné subjekty Unie působící v oblasti prosazování práva a trestního soudnictví prokázat dodržování nařízení (EU) 2018/1725, měly by mít jednotná pravidla pro vedení záznamů o všech kategoriích činností zpracování, za něž nesou odpovědnost. Každý správce a zpracovatel by měl být povinen spolupracovat s evropským inspektorem ochrany údajů a na jeho žádost mu tyto záznamy zpřístupnit, aby na jejich základě mohly být tyto operace zpracování monitorovány.
- (11) Instituce a jiné subjekty Unie by neměly mít možnost logy upravovat. V případě, že instituce a jiné subjekty Unie obdrží od příslušných vnitrostátních orgánů operativní osobní údaje, měly by tyto instituce a jiné subjekty Unie předat těmto orgánům logy, jsou-li nezbytné pro vnitřní šetření týkající se dodržování předpisů v oblasti ochrany osobních údajů.
- (12) Aby byl zajištěn soulad s nařízením (EU) .../... [*návrh souhrnného balíčku pro digitální oblast*], měla by být pro ohlášení případů porušení zabezpečení osobních údajů evropskému inspektorovi pro ochranu údajů nastavena vyšší prahová hodnota a prodloužena příslušná lhůta.
- (13) Instituce a jiné subjekty Unie působící v oblasti prosazování práva a trestního soudnictví by měly mít k dispozici jednotný soubor pravidel pro mezinárodní předávání operativních osobních údajů v souladu se směrnicí (EU) 2016/680.
- (14) Komise může rozhodnout podle článku 36 směrnice (EU) 2016/680, že určitá třetí země, určité území či konkrétní odvětví v určité třetí zemi nebo určitá mezinárodní organizace poskytují odpovídající úroveň ochrany údajů. V těchto případech instituce a jiné subjekty Unie mohou předat operativní osobní údaje do této třetí země nebo této mezinárodní organizaci bez potřeby získat další povolení.
- (15) Předání údajů, které nevychází z takového rozhodnutí o odpovídající ochraně, by mělo být povoleno pouze v případě, pokud byly v právně závazném nástroji poskytnuty vhodné záruky, jež zajišťují ochranu osobních údajů, nebo pokud správce posoudil všechny okolnosti daného předání údajů a na základě tohoto posouzení se domnívá, že pro ochranu osobních údajů existují vhodné záruky. Takovými právně závaznými nástroji by mohly být například dohody o spolupráci mezi Eurojustem a třetí zemí uzavřené před 12. prosincem 2019 v souladu s článkem 26a rozhodnutí 2002/187/SVV, dohody o spolupráci mezi Europolem a třetí zemí uzavřené před 1.

květnem 2017 v souladu s článkem 23 rozhodnutí 2009/371/SVV nebo mezinárodní dohody uzavřené mezi Uníí a třetí zemí podle článku 218 Smlouvy o fungování EU.

- (16) Pokud neexistuje rozhodnutí o odpovídající ochraně ani odpovídající záruky, může se předání nebo kategorie předání uskutečnit prostřednictvím výjimky ve specifických situacích. Výjimky by měly být vykládány restriktivně, neměly by umožňovat časté, hromadné a strukturální předávání osobních údajů ani rozsáhlá předávání údajů a měly by se omezit na naprosto nezbytné údaje. Tato předání by měla být zdokumentována a měla by být na požádání zpřístupněna evropskému inspektorovi ochrany údajů, aby monitoroval zákonnost předávání.
- (17) V konkrétních individuálních případech mohou být běžné postupy vyžadující kontaktování příslušného orgánu ve třetí zemi neúčinné nebo nevhodné, zejména protože by předání nemohlo být provedeno včas, nebo protože uvedený orgán ve třetí zemi nedodrжуje zásady právního státu nebo mezinárodní normy a standardy v oblasti lidských práv. Může tomu tak být v případě, že je naléhavě potřeba předat osobní údaje soukromé společnosti ve třetí zemi za účelem získání informací o neznámém pachateli trestného činu spáchaného online nebo k záchraně života osoby, jíž hrozí, že se stane obětí trestného činu, nebo v zájmu předejít bezprostředně hrozícímu spáchání trestného činu, včetně terorismu. V takových případech by instituce a jiné subjekty Unie mohly za zvláštních podmínek rozhodnout o předání operativních osobních údajů přímo příjemcům se sídlem v těchto třetích zemích, kteří nejsou příslušnými orgány.
- (18) Evropský inspektor ochrany údajů by měl disponovat jednotným souborem pravomocí, které by se vztahovaly na zpracování operativních osobních údajů institucemi a jinými subjekty Unie působícími v oblasti prosazování práva a trestního soudnictví. Tyto pravomoci se na Europol vztahují již od roku 2022, například příkaz správci údajů, aby zajistil dodržování nařízení (EU) 2018/1725, příkaz přerušit toky údajů příjemci v členském státě, třetí zemi nebo mezinárodní organizaci nebo uložení správní pokuty v případě nedodržení jeho příkazu.
- (19) Evropský inspektor ochrany údajů byl konzultován v souladu s čl. 42 odst. 1 nařízení (EU) 2018/1725 a vydal stanovisko dne XX XX 2026,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Změny [nařízení \(EU\) 2018/1725](#)

[Nařízení \(EU\) 2018/1725](#) se mění takto:

- 1. článek 2 se mění takto:
 - a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Na zpracovávání operativních osobních údajů institucemi a jinými subjekty Unie při výkonu činností, které spadají do oblasti působnosti části třetí hlavy V kapitoly 4 nebo 5 Smlouvy o fungování EU, se vztahují pouze články 3, 43, 44, 45 a kapitoly VII, VIII a IX tohoto nařízení, aniž jsou dotčeny zvláštní předpisy pro ochranu údajů vztahující se na takovou instituci či jiný subjekt Unie.“;
 - b) odstavec 3 se zrušuje;
- 2. v čl. 45 odst. 1 se písmena d), e) a f) nahrazují tímto:

„d) poskytovat poradenství na požádání, pokud jde o nezbytnost ohlašování případů porušení zabezpečení osobních údajů podle článků 34 a 35 nebo článků 92 a 93;

e) poskytovat poradenství na požádání, pokud jde o posouzení vlivu na ochranu osobních údajů a monitorování jeho provádění podle článku 39 nebo článku 89, a konzultovat evropského inspektora ochrany údajů v případě pochybností o potřebě provést posouzení dopadu na ochranu údajů;

f) poskytovat poradenství na požádání, pokud jde o potřebu předchozí konzultace s evropským inspektorem ochrany údajů podle článku 40 nebo článku 90, a konzultovat evropského inspektora ochrany údajů v případě pochybností o potřebě předchozí konzultace;“

3. v čl. 66 odst. 1 se první věta nahrazuje tímto:

„1. Jestliže orgán nebo subjekt Unie nesplní příkaz evropského inspektora ochrany údajů podle čl. 58 odst. 2 písm. d) až h) a j) nebo podle čl. 95a odst. 3 písm. c), e), f), j) a k), může mu evropský inspektor ochrany údajů uložit správní pokutu podle okolností každého jednotlivého případu.“;

4. článek 70 se zrušuje;

5. v článku 77 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Rozhodování, které má pro subjekt údajů právní účinky nebo se ho významně dotýká, může být založeno výhradně na automatizovaném zpracování včetně profilování, pouze pokud je takové rozhodnutí povoleno právem Unie, které se na správce vztahuje a které rovněž stanoví vhodná opatření k zajištění práv a svobod subjektu údajů a jeho oprávněných zájmů, alespoň práva na lidský zásah ze strany správce.“;

6. v článku 78 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Správce poskytuje informace podle článku 79 a činí veškerá sdělení a veškeré úkony podle článků 80 až 84 a 92 bezplatně. Jsou-li žádosti podané subjektem údajů zjevně nedůvodné nebo nepřiměřené, zejména protože se opakují, nebo v případě žádostí podle článku 80, pokud subjekt údajů zneužívá práva na přístup k osobním údajům k jiným účelům, než je ochrana jeho údajů, může správce odmítnout žádosti vyhovět. Zjevnou nedůvodnost žádosti nebo to, že existují rozumné důvody se domnívat, že je žádost nepřiměřená, dokládá správce.“;

7. vkládá se nový článek 87a, který zní:

„Článek 87a

Záznamy o kategoriích činností zpracování operativních osobních údajů

1. Každý správce vede záznamy o všech kategoriích činností zpracování operativních osobních údajů, za něž odpovídá. Tyto záznamy obsahují všechny tyto informace:

a) kontaktní údaje správce a jméno a kontaktní údaje pověřence pro ochranu osobních údajů a případně kontaktní údaje společného správce;

b) účely zpracování;

c) kategorie příjemců, kterým byly nebo budou osobní údaje zpřístupněny, včetně soukromých subjektů a příjemců ve třetích zemích nebo mezinárodních organizacích;

d) popis kategorií subjektů údajů a kategorií osobních údajů;

e) případné použití profilování;

f) případné kategorie předávání osobních údajů soukromému subjektu, do třetí země nebo mezinárodní organizaci;

g) uvedení právního základu operace zpracování, včetně předání, pro něž jsou osobní údaje určeny;

h) je-li to možné, plánované lhůty pro výmaz jednotlivých kategorií údajů;

i) je-li to možné, obecný popis technických a organizačních bezpečnostních opatření uvedených v čl. 91 odst. 1.

2. Zpracovatel vede záznamy o všech kategoriích činností zpracování prováděných za správce, jež obsahují:

a) kontaktní údaje zpracovatele nebo zpracovatelů, každého správce, za něhož zpracovatel jedná, a kontaktní údaje pověřence pro ochranu osobních údajů;

b) kategorie zpracování prováděného za každého ze správců;

c) informace o případném předání osobních údajů soukromému subjektu, do třetí země nebo mezinárodní organizaci, na výslovný pokyn správce, včetně identifikace této třetí země či mezinárodní organizace;

d) je-li to možné, obecný popis technických a organizačních bezpečnostních opatření uvedených v čl. 91 odst. 1.

3. Záznamy podle odstavců 1 a 2 se vyhotovují písemně, v to počítaje i elektronickou formu. Správce a zpracovatel je na požádání poskytnou evropskému inspektorovi ochrany údajů.“;

8. v čl. 88 odst. 1 se doplňuje nová věta, která zní:

„Logy není možno měnit.“;

9. v čl. 88 odst. 3 se doplňuje nová věta, která zní:

„Pokud to v rámci konkrétního vyšetřování týkajícího se dodržování předpisů o ochraně osobních údajů požaduje příslušný vnitrostátní orgán, předají se mu logy uvedené v odstavci 1.“;

10. v článku 92 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. V případě porušení zabezpečení osobních údajů, které může mít za následek vysoké riziko pro práva a svobody fyzických osob, správce bez zbytečného odkladu a pokud možno do 96 hodin od okamžiku, kdy se o něm dozvěděl, ohlásí případ porušení zabezpečení osobních údajů evropskému inspektorovi ochrany údajů. Pokud není ohlášení evropskému inspektorovi ochrany údajů učiněno do 96 hodin, musí být současně s ním uvedeny důvody tohoto zpoždění.“;

11. článek 94 se nahrazuje tímto:

„Článek 94

Obecné zásady pro předávání operativních osobních údajů třetím zemím a mezinárodním organizacím

1. Správce může předat operativní osobní údaje třetí zemi nebo mezinárodní organizaci, pokud jsou splněna použitelná pravidla pro ochranu údajů a ostatní ustanovení tohoto nařízení a pouze pokud jsou splněny tyto podmínky:

a) předání je nezbytné pro plnění úkolů správce;

- b) orgán třetí země nebo mezinárodní organizace, kterému jsou operativní osobní údaje předány, je příslušný v oblasti prosazování práva nebo v trestních věcech;
- c) v případě, že operativní osobní údaje, které mají být předány, byly správci předány nebo zpřístupněny členským státem nebo institucí či jiným subjektem Unie, správce získá předchozí povolení k předání od příslušného orgánu tohoto členského státu nebo od instituce či jiného subjektu Unie v souladu s jeho vnitrostátním právem, neudělil-li tento členský stát nebo instituce či jiný subjekt Unie povolení k takovému předání obecnou formou nebo s výhradou zvláštních podmínek;
- d) v případě dalšího předání třetí zemi nebo mezinárodní organizací jiné třetí zemi nebo mezinárodní organizaci správce vyžaduje, aby třetí země nebo mezinárodní organizace, která údaje předává, získala předchozí povolení správce pro takové další předání;
- e) správce může udělit povolení podle písmene d) pouze na základě předchozího povolení členského státu, instituce či jiného subjektu Unie, od nichž údaje případně pocházejí, a po řádném zohlednění všech relevantních faktorů, včetně závažnosti trestného činu, účelu, pro který byly operativní osobní údaje původně předány, a úrovně ochrany osobních údajů ve třetí zemi nebo mezinárodní organizaci, které mají být operativní osobní údaje dále předány.

2. Jsou-li splněny podmínky odstavce 1 tohoto článku, může správce předat operativní osobní údaje třetí zemi nebo mezinárodní organizaci, pokud jsou splněny podmínky článků 94a, 94b, 94c nebo 94d.

3. Aniž by tím byl dotčen článek 94c, může správce předat operativní osobní údaje příslušnému orgánu země zapojené do provádění, uplatňování a rozvoje schengenského *acquis*, která provedla a účinně uplatňuje ustanovení směrnice (EU) 2016/680 a ustanovení o výměně informací stanovená ve směrnici (EU) 2023/977.

4. Správce může v naléhavých případech předat operativní osobní údaje bez předchozího povolení členskému státu nebo instituci či jinému subjektu Unie v souladu s odst. 1 písm. c). Může tak učinit pouze tehdy, pokud je předání operativních osobních údajů nezbytné, aby se zabránilo bezprostřednímu a závažnému ohrožení veřejné bezpečnosti v určitém členském státě nebo třetí zemi nebo podstatných zájmů členského státu, a pokud předchozí povolení nelze získat včas. Orgán příslušný pro vydání předchozího povolení je bezodkladně informován.

5. Veškerá ustanovení této kapitoly o mezinárodním předávání se použijí s cílem zajistit, aby úroveň ochrany fyzických osob zaručená tímto nařízením nebyla znehodnocena.“;

12. vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 94a

Předávání založené na rozhodnutí o odpovídající ochraně

Správce může předat operativní osobní údaje třetí zemi nebo mezinárodní organizaci, pokud Komise rozhodla v souladu s [článkem 36 směrnice \(EU\) 2016/680](#) o tom, že tato třetí země, území či jedno nebo více konkrétních odvětví v této třetí zemi nebo tato mezinárodní organizace zajišťují odpovídající úroveň ochrany.

Článek 94b

Předávání založené na vhodných zárukách

1. Jestliže neexistuje rozhodnutí o odpovídající ochraně, může správce předat operativní osobní údaje třetí zemi nebo mezinárodní organizaci, pokud:

- a) byly právně závazným nástrojem poskytnuty vhodné záruky ve vztahu k ochraně operativních osobních údajů
- b) nebo správce posoudil všechny okolnosti daného předání operativních osobních údajů a dospěl k závěru, že ve vztahu k ochraně operativních osobních údajů existují vhodné záruky.

2. Právně závazným nástrojem podle odst. 1 písm. a) je:

- a) mezinárodní dohoda mezi Unií a danou třetí zemí nebo mezinárodní organizací podle [článku 218 Smlouvy o fungování EU](#), která poskytuje přiměřené záruky týkající se ochrany soukromí, ochrany údajů a základních práv a svobod fyzických osob;
- b) dohoda o spolupráci umožňující výměnu operativních osobních údajů uzavřená před 12. prosincem 2019 mezi Eurojustem a danou třetí zemí nebo mezinárodní organizací v souladu s [článkem 26a rozhodnutí 2002/187/SVV](#) nebo
- c) dohoda o spolupráci umožňující výměnu operativních osobních údajů uzavřená před 1. květnem 2017 mezi Europolem a danou třetí zemí či mezinárodní organizací v souladu s [článkem 23 rozhodnutí 2009/371/SVV](#).

3. Instituce a jiné subjekty Unie mohou uzavírat pracovní dohody, v nichž stanoví způsob provádění dohod uvedených v odstavci 2.

4. Správce informuje evropského inspektora ochrany údajů o kategoriích předání podle odst. 1 písm. b).

5. Je-li předání osobních údajů založeno na odst. 1 písm. b), musí být zdokumentováno a příslušná dokumentace na požádání zpřístupněna evropskému inspektorovi ochrany údajů. Tato dokumentace musí obsahovat záznam o dni a čase předání a informace o přijímajícím příslušném orgánu, o důvodech předání a o předaných operativních osobních údajích.

Článek 94c

Výjimky pro specifické situace

1. Neexistuje-li rozhodnutí o odpovídající ochraně ani vhodné záruky podle článku 94b, může správce předat operativní osobní údaje třetí zemi nebo mezinárodní organizaci pouze za podmínky, že předání je nezbytné:

- a) k ochraně životně důležitých zájmů subjektu údajů nebo jiné osoby;
- b) k ochraně oprávněných zájmů subjektu údajů;
- c) k tomu, aby se zabránilo bezprostřednímu a závažnému ohrožení veřejné bezpečnosti v určitém členském státě nebo třetí zemi;
- d) nebo v individuálních případech k výkonu úkolů správce, pokud správce nerozhodne, že základní práva a svobody subjektu údajů převažují nad veřejným zájmem na předání.

2. Je-li předání osobních údajů založeno na odstavci 1, musí být zdokumentováno a příslušná dokumentace na požádání zpřístupněna evropskému inspektorovi ochrany údajů. Tato dokumentace musí obsahovat záznam o dni a čase předání a informace

o přijímajícím příslušném orgánu, o důvodech předání a o předaných operativních osobních údajích.

Článek 94d

Předání operativních osobních údajů příjemcům usazeným ve třetích zemích

1. Odchylně od čl. 94 odst. 1 písm. b) a aniž jsou dotčeny jakékoliv mezinárodní dohody uvedené v odstavci 2 tohoto článku, může správce v individuálních a zvláštních případech předat operativní osobní údaje přímo příjemcům usazeným ve třetích zemích, pouze pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

- a) předání je nezbytně nutné pro plnění úkolů správce pro účely, pro které je povolení operativní osobní údaje zpracovávat;
- b) správce rozhodne, že nad veřejným zájmem vyžadujícím předání v daném případě nepřevažují žádná základní práva a svobody dotčeného subjektu údajů;
- c) správce se domnívá, že předání příslušnému orgánu ve třetí zemi je neefektivní nebo nevhodné, zejména proto, že je nelze učinit včas;
- d) příslušný orgán ve třetí zemi je bez zbytečného odkladu informován, ledaže je to neefektivní nebo nevhodné;
- e) správce informuje příjemce o konkrétním účelu nebo účelech, pro něž může operativní osobní údaje výlučně zpracovat, pokud je takové zpracování nutné.

2. Mezinárodními dohodami uvedenými v odstavci 1 se rozumějí jakékoliv platné dvoustranné nebo mnohostranné mezinárodní dohody mezi Uníí a třetími zeměmi v oblasti justiční spolupráce v trestních věcech a policejní spolupráce.

3. Je-li předání osobních údajů založeno na odstavci 1, musí být zdokumentováno a příslušná dokumentace na požádání zpřístupněna evropskému inspektorovi ochrany údajů, přičemž musí obsahovat mimo jiné den a čas předání a informace o přijímajícím příslušném orgánu, o důvodech předání a o předaných operativních osobních údajích.“;

13. vkládá se nový článek 95a, který zní:

„Článek 95a

Dozor vykonávaný evropským inspektorem ochrany údajů

1. Evropský inspektor ochrany údajů je odpovědný za sledování a zajišťování toho, aby byla uplatňována ustanovení týkající se ochrany základních práv a svobod fyzických osob v souvislosti se zpracováním operativních osobních údajů institucemi a jinými subjekty Unie, a za poskytování poradenství pro ně a pro subjekty údajů ke všem otázkám, které se týkají zpracování operativních osobních údajů. Za tímto účelem plní povinnosti stanovené v odstavci 2 a vykonává pravomoci stanovené v odstavci 3, přičemž úzce spolupracuje s vnitrostátními dozorovými úřady.

2. Evropský inspektor ochrany údajů má tyto povinnosti:

- a) přijímá a posuzuje stížnosti a v přiměřené době informuje subjekt údajů o výsledku; vede vyšetřování buď z vlastního podnětu, nebo na základě stížnosti a v přiměřené době informuje subjekt údajů o výsledku;
- b) sleduje a zajišťuje uplatňování tohoto nařízení a všech dalších právních aktů Unie týkajících se ochrany fyzických osob v souvislosti se zpracováním operativních osobních údajů institucemi a jinými subjekty Unie;

- c) poskytuje poradenství institucím a jiným subjektům Unie buď z vlastního podnětu, nebo v rámci konzultace ke všem otázkách, které se týkají zpracování operativních osobních údajů, zejména předtím, než vypracují vnitřní pravidla týkající se ochrany základních práv a svobod v souvislosti se zpracováním operativních osobních údajů;
- d) vede evidenci nových druhů operací zpracování, které mu byly oznámeny;
- e) provádí předběžnou konzultaci ve věci zpracování, které mu bylo oznámeno.

3. Evropský inspektor ochrany údajů může podle tohoto nařízení:

- a) poskytovat poradenství subjektům údajů při výkonu jejich práv;
- b) předložit věc instituci či jinému subjektu Unie v případě údajného porušení ustanovení upravujících zpracování operativních osobních údajů a případně podat návrhy na nápravu daného porušení a na zlepšení ochrany subjektů údajů;
- c) nařídit, aby bylo vyhověno žádostem o výkon určitých práv týkajících se operativních osobních údajů, pokud byly tyto žádosti zamítnuty v rozporu s platnými předpisy o právech subjektů údajů;
- d) zaslat instituci či jinému subjektu Unie upozornění nebo napomenutí;
- e) nařídit instituci či jinému subjektu Unie provést opravu, omezení, výmaz nebo zničení osobních údajů, při jejichž zpracování byla porušena ustanovení upravující zpracování operativních osobních údajů, a nařídit oznámení těchto opatření třetím osobám, kterým byly tyto údaje sděleny;
- f) uložit instituci či jinému subjektu Unie dočasný nebo trvalý zákaz provádět operace zpracování, které porušují ustanovení upravující zpracování operativních osobních údajů;
- g) předložit věc instituci či jinému subjektu Unie a v případě potřeby Evropskému parlamentu, Radě a Komisi;
- h) předložit věc Soudnímu dvoru Evropské unie za podmínek, které stanoví Smlouva o fungování EU;
- i) vstupovat jako vedlejší účastník řízení do sporů předložených Soudnímu dvoru Evropské unie;
- j) nařídit správci či zpracovateli, aby uvedl operace zpracování do souladu s tímto nařízením a v příslušných případech s pravidly ochrany osobních údajů stanovenými ve zřizovacím aktu instituce či jiného subjektu Unie, a to podle potřeby předepsaným způsobem a ve stanovené lhůtě;
- k) nařídit přerušování toků údajů příjemci v členském státě, v třetí zemi nebo toků údajů mezinárodní organizaci;
- l) uložit správní pokutu podle článku 66 v případě, že instituce či jiný subjekt Unie nesplní jedno z opatření uvedených v písm. c), e), f), j) a k) tohoto odstavce v závislosti na okolnostech každého jednotlivého případu.

4. Evropský inspektor ochrany údajů je oprávněn:

- a) získat od instituce či jiného subjektu Unie přístup ke všem operativním osobním údajům a ke všem informacím nezbytným pro své šetření;
- b) získat přístup do všech prostor, v nichž instituce či jiný subjekt Unie vykonává svou činnost, existují-li dostatečné důvody k předpokladu, že je tam vykonávána činnost, na niž se vztahuje tato kapitola.

5. Evropský inspektor ochrany údajů vypracuje výroční zprávu o své dozorové činnosti ve vztahu ke správě údajů podle této kapitoly. Tato zpráva bude součástí výroční zprávy evropského inspektora ochrany údajů uvedené v článku 60.

Evropský inspektor ochrany údajů vyzve vnitrostátní dozorové úřady, aby předložily připomínky k této části výroční zprávy před tím, než bude výroční zpráva přijata. Evropský inspektor ochrany údajů v co největší míře zohlední tyto připomínky a poukáže na ně ve výroční zprávě.

Část výroční zprávy uvedená v druhém pododstavci obsahuje statistické informace týkající se stížností, dotazů a šetření, jakož i předání operativních osobních údajů třetím zemím a mezinárodním organizacím, případů předběžné konzultace evropského inspektora ochrany údajů a využití pravomocí stanovených v odstavci 3 tohoto článku.

6. Evropský inspektor ochrany údajů, úředníci a ostatní pracovníci sekretariátu evropského inspektora ochrany údajů jsou v souladu s článkem 95 vázáni povinností zachovávat důvěrnost.“

Článek 2

Vstup v platnost

1. Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.
2. Toto nařízení se však použije na zpracování operativních osobních údajů Úřadem evropského veřejného žalobce ode dne [den, kdy vstoupí v platnost nové nařízení o EPPO].

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

*Za Evropský parlament
předseda/předsedkyně
[...]*

*Za Radu
předseda/předsedkyně
[...]*